

**ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΤΕΚΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ
ΠΕΜΠΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2017
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΡΕΙΣ (3)**

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A.

Διατάζει τέσσερις από αυτές να ξεχειμωνιάσουν στη χώρα των Νερβίων και διατάζει τρεις να παραμείνουν στη χώρα των Βέλγων. Δίνει εντολή σ' όλους τους διοικητές των λεγεώνων να μεταφέρουν σιτάρι στο στρατόπεδό (τους). Συμβουλεύει τους στρατιώτες (του) με τα εξής λόγια: «Πληροφορούμαι ότι οι εχθροί πλησιάζουν· οι ανιχνευτές μας αναγγέλλουν ότι αυτοί είναι/βρίσκονται κοντά.

.....
Ο Κάσσιος φώναξε τους δούλους και τους ρώτησε για τον άνθρωπο. Εκείνοι δεν είχαν δει κανένα. Ο Κάσσιος για δεύτερη φορά παραδόθηκε στον ύπνο και ονειρεύτηκε την ίδια μορφή. Μετά από λίγες μέρες η ίδια η πραγματικότητα επιβεβαίωσε την αξιοπιστία του ονείρου. Πράγματι, ο Οκταβιανός του επέβαλε την ποινή του θανάτου.

.....
Οι ληστές προσκύνησαν τις παραστάδες της πόρτας σαν ιερό ναό και φίλησαν με πάθος το δεξί χέρι του Σκιπίωνα. Αφού άφησαν μπροστά στην είσοδο δώρα, τα οποία οι άνθρωποι συνηθίζουν να προσφέρουν στους αθάνατους θεούς, επέστρεψαν στην πατρίδα (τους).

.....
Μήπως έχω έλθει σε εχθρό και είμαι αιχμάλωτη στο στρατόπεδό σου; Σε τέτοιο σημείο με έσυρε η μακροζωία και τα δύστυχα γηρατειά (μου) ώστε να σε δω πρώτα εξόριστο (κι) έπειτα εχθρό; Πώς μπόρεσες να λεηλατήσεις αυτή τη χώρα η οποία σε γέννησε και σε ανέθρεψε;

B1.

Belgis: Belgae

omnes: omnium

his: haec

nostri: noster

prope: propius- proxime

illi: illas

neminem: nullius

somno: somnus

speciem: specie

somni: somnia
capitis: caput
cupide: cupidissimorum
infelix: infeliciter
primum: prius

B2. α.

iubet: iussisti
remenere: remaneam
importare: importaverint
audio: audiemini
esse: sunt
viderant: videndi
dedit: daturus sit
adfecit: adficere (afficere)
osculati sunt: osculaturi sint
traxit: trahimus

B2. β.

Απαρέμφοτα

Ενεστώτας: ponere
Μέλλοντας: posituros esse
Παρακείμενος: posuisse

Μετοχές

Ενεστώτας: ponentes
Μέλλοντας: posituri

Γ1. α.

frumentum: αντικείμενο του απαρεμφάτου importare
verbis: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο admonet
de homine: εμπρόθετος προσδιορισμός της αναφοράς στο interrogavit
capitis: γενική της ποινής στο supplicio adfecit
cupide: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο ρήμα osculati sunt
immortalibus: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στη λέξη deis
domum: αιτιατική ως επιρρηματικός προσδιορισμός που δηλώνει κίνηση/ κατεύθυνση σε τόπο στο ρήμα reverterunt
captiva: κατηγορούμενο στο εννοούμενο υποκείμενο ego μέσω του συνδετικού ρήματος sum

populari: αντικείμενο στο ρήμα *potuisti*, τελικό απαρέμφατο, υποκείμενο του απαρεμφάτου είναι το *tu* και έχουμε ταυτοπροσωπία

Γ1. β.

« **Milites his verbis admonet [Caesar]**»: *Milites his verbis a Caesare admonentur*

« **Nam Octavianus supplicio capitis eum adfecit**»: *Nam is ab Octaviano supplicio capitis adfectus est*

Γ2. α.

« **speculatores nostri eos prope esse nuntiant**»:

eos: υποκείμενο του απαρεμφάτου *esse* σε πτώση αιτιατική γιατί το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου τίθεται πάντοτε σε πτώση αιτιατική και δεν παραλείπεται. Έχουμε ετεροπροσωπία γιατί το υποκείμενο του ρήματος *nuntiant* είναι το *speculatores*.

« **Qui potuisti populari hanc terram?** » :

tu (εννοείται): Το υποκείμενο του τελικού απαρεμφάτου *populari* είναι το **tu**. Τίθεται σε πτώση ονομαστική γιατί έχουμε ταυτοπροσωπία.

Γ2. β.

« **quae homines deis immortalibus consecrare solent**»:

Δευτερεύουσα αναφορική προσδιοριστική πρόταση στο *dona*. Εκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει πραγματικό γεγονός, χρόνου ενεστώτα (*solent*), γιατί αναφέρεται στο παρόν.

« **ut primum exulem deinde hostem te viderem**»:

Δευτερεύουσα επιρρηματική συμπερασματική πρόταση. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το συμπέρασμα στη λατινική είναι μια υποκειμενική πράξη ή κατάσταση. Συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (*viderem*), γιατί το ρήμα της κύριας (*traxit*) είναι ιστορικού χρόνου και αναφέρεται στο παρελθόν. Έχουμε ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί το συμπέρασμα είναι ιδωμένο τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα).

Γ2. γ.

« **Cassius [...]se somno dedit**»:

dedit: ρήμα

Cassius: υποκείμενο στο ρήμα *dedit*

se: άμεσο αντικείμενο στο ρήμα *dedit*, άμεση/ ευθεία αυτοπάθεια

somno: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *dedit* (σε δοτική)